

SZEGEDI ÜNNEPI HETEK

VIII. Művelődésméleti Nyári Egyetem. Előadások 9 órától a Biológiai Központban.

XX. Szegedi Nyári Tárlat a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában.

Szentirmai Zoltán szobrászművész tárlata a Köz-művelődési Palota kupolájában.

1978 legjobb plakátjai. Kiállítás a November 7. Művelődési Házban, augusztus 15-ig.

Gorka Livia keramikus-művész kiállítása a Gulá-

csy Lajos Teremben, délelőtt fél 10-től délután 6 óráig.

Képek a Tiszáról. Horváth Dezső és Gyenes Kálmán fotókiállítása a tápói Juhász Gyula Művelődési Házban, augusztus 9-ig.

A Solar alkotócsoport fotókiállítása a dorozsmai Petőfi Sándor Művelődési Házban.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai: Hunok, avarok, magyarok; Lucsy-gyűjtemény; Épülő Szeged; Köfalj és földgáz; Ember és környezete; Csongrád megyei parasztbútorok és -viseletek; „Vasvirágok” — a szegedi lakatos- és kovácsmesterség 200 éve; Móra-émlékszo. A szegedi várban „Tűzön-vízen keresztül él Szeged” — kiállítás a szegedi nagy árvíz 100 éves évfordulójára.

Az örök Tisza. A Somogyi-könyvtár kiállítása a könyvtár olvasótermében. Megtekinthető naponta 10 és 19 óra között.

Ifj. Lelc József néprajzi gyűjteménye Tápén (Vártó u. 4.), megtekinthető délelőtt 10 és délután 2 óra között.

Befejeződtek a Szegedi Ifjúsági Napok

Rövid városnéző séta után hétfőn az ifjúsági napok résztvevőinek utolsó csoportja is elutazott Szegedről.

A találkozó harmadik napján, vasárnap délelőtt, az újszegedi partifürdő vonzotta a legtöbb érdeklődőt. Fegy Páter vezetésével játékos sportvetélkedőn mérték össze ügyességüket a fiatalok — sok ezer kíváncsiskodó előtt. Aki nem hoztak magukkal fürdőruhát, az innenső parton ücsörögtek. Sokáig nem akarták elhinni, hogy övéké a színpad, pedig a konferanszié lelkesen hívogatta a nézőket: gyere föl, mutasd meg, mit tudsz! Végül is akadt néhány bátor vállalkozó, aki leküzdvé lámpalázat, mikrofonhoz lépett, s verset szavalt, vagy egy kölcsönkapott gitárral a kezében énekelt.

A délutáni KRESZ-vetélkedő előtt Sándor György „humorizált” a Tisza-parton, majd sötétedésig ismét zene, zene, zene szólt a hangszórókból, szegedi diszkók tálalásában. Megint megteltek az újszegedi szabadtéri

színpad széksorai is: az Express-show szereplői még egyszer bemutatták szombati műsorukat. Az Ifjúsági Házban este folytatódott a dzsesszfesztivál, neves vendégművészek, a Binder Quartett, Gonda János és a Köszegi-együttes közreműködésével; négy KISZ-klubban pedig zenés-táncos rendezvényeket tartottak.

Nem vitás, a szegedi ifjúsági napok régen túlnőtt már a város, sőt a megye határain: csöppet sem túlzás azt állítani, hogy a négy napos eseménysorozat a maga nemében országosan is a legnagyobb, legrangosabb ifjúsági találkozóknak számít. S ez korántsem a véletlen műve, hiszen a SZIN évről évre képes a megújulásra, visszatérő műsorain kívül mindig nyújt valami „eddig még sosem volt” programot. A tegnap véget ért tizenharmadik ifjúsági napoknak Szeged ismét jó házigazdája volt, szinte mindenki magának érezte ezt a nagyszabású találkozót. Számos vállalat, intézmény dolgozóit segédkeztek a város különböző helyszínein zajló események lebonyolításában.

Nem soroljuk most föl a részletes statisztikát. Az újságolvasó szinte betéve tudja már, hogy fél évtizede mintegy tízezer külföldi és hazai vendég érkezik nyárra az ifjúsági napokra. Tucatnyi különautóbuszsal, különvonattal. Az sem újdonság, hogy sok ezer fiú és lány gyönyörködik a szabadtéri játékok előadásában, élvezi a SZIN kulturális programjait, a Tisza-part zsúfolásig megtelt lépcsősorain pedig több tízezer meggyőződhetett az ideai karneváli menet sokszínűségéről, ötletgazdaságáról.

A rendezők — a városi KISZ-bizottság és az Express utazási iroda helyi kirendeltsége — alaposan kitétek magukért. Nem lehetett panasz sem a műsorválasztékra, sem a szálláshelyekre. Valamit azonban mégsem hallgathatunk el, ami ugyan nem tartozik szorosan az eseménykrónikához, sem a találkozó értékeléséhez. Azt, hogy a fiatalok alkoholfogyasztása veszélyes reteteket ölt. Az utcabálon láttak alapján kiderült, sokan nem most kóstoltak először szeszre italt. Sajnálatos, hogy jó néhányan úgy vélik, manapság csak borosüvegek társaságában lehet ismerkedni, barátokat szerezni. S ezt nyilván nem itt tanulták!

Rózsa Imre

Szigetköznél és Csallóköznél Duna-szabályozás

Utolsó szakaszába érkezett Szigetköznél és Csallóköznél a magyar-csehszlovák folyamszabályozási program, amelyhez hasonló eddig nem hajtottak végre a Dunának ezen a gázlós szakaszán. A szabályozás során rendezik a folyamágakat, mesterséges

partfalat építenek ki a főmeder szélén, s különböző víz alatti műveket is beépítenek.

A munkák célja, hogy alacsony vízállás esetén is megfelelő legyen a vízmélység a hajózható mederszakaszokban.

Savaria nyári egyetem

Magyar városok fóruma

A XII. Savaria nyári egyetemet augusztus 8—18. között rendezik meg Szombathelyen. A jelentős múltú visszatekintő nyári egyetem idei témája a nemzetközi gyermekévkönyv „A gyermek a városban”. Építésszek, pedagógusok, pszichológusok, népművelők és más szakemberek folytatnak eszmecsere a gyermekek helyzetéről a jelen és a jövő városában, s vitatják meg az oktatás-nevelés feladatait. A magyar résztvevőkön kívül a

Szovjetunióból, Csehszlovákiából, Jugoszláviából, Ausztriából, Olaszországból és Angliából is érkeznek hallgatók a rendezvényre.

Az idén harmadízben rendezik meg az egyetem keretében a magyar városok fórumát a városi tanácsok képviselőinek részvételével. A fórumon az illetékes minisztériumok, az Állami Ifjúsági Bizottság, valamint az úttörő szövetség képviselői is részt vesznek, s válaszolnak a felmerülő kérdésekre. (MTI)

A János vitéznek nincsen elmúlása

Bocsássuk előre azonnal: szöröstől-bőröstől, stílusosabban, birkástul-tyúkostul a tavalyival azonos formában mutatták be a szabadtérin a János vitézt. Abban a naiv-népmesei látásmóddal dúsított, stílizáltan folklorisztikus megközelítésű, olykor eleven bábszínházat sugalló köntösben, amelyet az elmúlt évben Koós Iván díszlet-jelmez öletsorozata, színpadterve, s főleg Vámos László „közelebb Petőfihez”-jelszóval aposztrofálható rendezői elképzelése valósított meg.

Ha semmi sem változott, ugyan miről írjon a kritikus? A laikustól érkező jogos kérdést megfellejtjük újabbal: a mindenkor felújítás vajon csak az előadás technikai jellegű taglalását, színészi-zenei teljesítményeit, a közönségre gyakorolt hatásmechanismusainak vizsgálatát, avagy netán a reprodukció tágabb értelmezési lehetőségeinek szemrevételezt kívánja? Tehát: csupán az ide előadás minősége vagy ennek apropóján a Kacsóh Pongrác-i János vitéz-mítosz fölötti meditatáció is? Annyi kompromisszum adódik az életben: válaszoljunk is-is-sel. Főleg, ha még mindig fülünkben zsongnak a dallamok: „... hogy a magyar dicsőségnek nincsen elmúlása...”

Rémlik, a János vitéznek sincs. Jogfolytonosságot élvez. Minden felújítás legnagyobb gondjával kellett megküzdnie a teljes alkotó-gárdának ezúttal is: az elgépiesedett mechanikussá fátárdó produkció veszélyeivel. Ami a zenei részt illeti: a tavalyi bemutatóval szemben a muzsika rovására semmiféle arányeltolódás nem volt észlelhető. Pál Tamás biztos kézzel vezette diadalra az Örök Daljáték-sikerlista élő lovas melódiáit, kifogástalan hangszerez és kórusmuzsika segítségével. Tegyük hozzá, kiforrottabban, összeszokottabban, mint az előző évben. A veszély, az alacsonyabb igény szinten történő önismétlés veszélye, ezen a ponton egyáltalán nem érvényesült. Miként a címszereplő, Kovács Józsefnél sem: amivel tavaly még küszködött (a színészi alakítás újszerűségének követelményei, párhuzamosan a zenei feladatokkal) — az az idén gyakorlatlan, könnyedén megbirkózott. Mellékesen énekelni is úgy énekelt, ahogyan — az ő esetében igazán — oly sok vi-

Kukorica Janesi (Kovács József) és a Gonosz mostoha (Békés Itala) az első felvonásban

szály után” — szorgalmas csakazértiszel tehetséges fiatalember megtanulhatott. „Grazi” profi módon. Akárcsak Gárdai Gábor (Bagó), vagy az 1978-as Huska-teljesítményét csaknem azonos szinten megismételni képes Oszvald Marika. Nem úgy viszont Békés Itala. Akiről régóta tudjuk, milyen kiváló színész, de talán mégsem (változatlanul mégsem!) volt szerencsés énekesnőként is debütálnia a gonosz mostoha szerepében. Mellet, ha nem is vett annyira „szexisre”, mint tavaly, összehatásában mégis fardatábnak tűnt, miként Zsádon Andrea is. Suka Sándor azonban váltig bizonyítja, immáron évről évre, Szegeden: pompás francia királyt adni eleve felelősséget kívánó feladatot a népmesei előadásban. És ennek, a szó szoros értelmében, a játék örömeivel tett eleget.

Végül soron tehát a prolongált János vitéz, mint produkció nem vallott szégyent. Sőt — oly sikert aratott, amilyen csak illik a magyar huszárok mézeskalásos vitézségéhez, a szívét-lelkét facsaró love storyhoz — s az egy év múltán is eredeti hatást keltő mozgó cseréptűkhöz, perselymalacokhoz, tornácós-nyoszolyás francia királyi udvarhoz.

Írtuk volt tavaly: „igen nehéz a közönségnek, legalábbis egyelőre, a néhai János vitézek emlékeiből kilépnie”. Emlékek. Egy évvel ezelőtt arra következtettünk, hogy a megvalósítás döccenőivel együtt is érdemes hasonló kísérletbe bele-vágni. Mert nem is olyan egyszerű. S mivel ráadásul a döccenők az idén simultak valamiképp, az esztendő megállapítását csak ismét-

hetjük. Mint 1979-ben Szegeden — az 1978-as szegedi János vitézt... A daljátékok, így vagy úgy, elpusztíthatatlanok. Ha már ebbe kell beletörődnünk, a már megkísérelt, frissebb levegőjű újítást ismételtetni (ha csak egy alkalommal is), végül fokon nem rossz dolog. Hátha talán majd egykor...?

Hiszen ha sok ember azt hazudja, hogy ismeri a walesi herceget, lehet ebből arra következtetni, hogy a walesi herceg létezése csak legenda? Domonkos László

Rataplan

Ass S. Sándor felvételei

Meleg sikerű előadáson búcsúzott vasárnap A végzet hatalmának rangos előadógárdája a szabadtéri játékok közönségétől. Képfunkció: a Preziosillát éneklő Nelly Boskova a második felvonást záró híres Rataplan-jelenetben

Emlékezés Szűcs Imrére

Ma lenne 80 éves Szűcs Imre, Makó város szülőtte, városi bizottságának titkáráként nagy forradalmi átalakulás tevékeny, áldozatvállaló harcosa, a munkásosztály ügyének elkötelezettje.

Nagy munkásmozgalmi múlttal rendelkező családból származott. Fiatalon lépett apja nyomdokaiba, akit a munkásmozgalmak jelentős makói egyéniségeként tart számon az utókor. Az ifjú Szűcs Imre 1917-ben kapcsolódott be a polgári demokratikus forradalom és a Tanácsköztársaság küzdelmeibe. Részt vett fegyveres harcaiban is. Apja, idős Szűcs Imre is ott volt a tanácskormány makói megalakító között. Jelöltje, majd tagja lett az akkori városi tanács 11 tagú intéző bizottságának, amely igen eredményes, messzemenő programot valósított meg rövid fennállása ellenére is. Az ifjú személyes tanúja lehetett annak, hogy apja és a többiek — Fózsa Ferenc, Szűcs Pál, K. Szabó Mihály, Farkas Imre, Gy. Varga Sándor és mások — megalakították a makói kommunista pártcsoportot.

1919 után az ellenforradalmi rendszer bírósága őt is hosszú börtönbüntetésre ítélte, és a kiszabadulása után is rendőri megfigyelés alatt tartotta. A munkásosztály győzelmébe vetett hitét azonban nem adta fel sohasem. Dolgozott a mozgalomban az illegális években is. A felszabadulás után a kommunista pártba lépett, majd a demokratikus rendőrség megszervezésében tevékenykedett, és a politikai osztály vezetője volt Makón.

1948—49-ben jelentős érdemeket szerzett a földművesszövetkezeti mozgalom Csanád megyei szervezésében. Mint a SZÖVOSZ Csanád megyei központja szervezési osztályvezetőjének köze volt a mai városi és város környéki, valamint távolabbi földművesszövetkezetek — AFESZ-ek — kialakításához, elsődleges megszervezéséhez.

Lendületes munkájával, nagy akaraterejével, tetteivel, szavaival hatni tudott környezetére. A szocializmus építésének kezdeti, igen bonyolult szakaszában is vállalta a nehézségeket.

1952—53-ban az MDP Makói városi bizottságának titkáráként tevékenykedett. A mind erőteljesebben jelentkező hibák, torzulások, a közélettől való visszavonulásra készítették. Évekig nem vállalt funkciót sem.

Az 1956-os ellenforradalom idején fegyvert fogott a párt és a munkáshatalom megvédelméért. A karhatalom megalakításában tevékenyen részt vett. Ezt követően a munkásországhoz tartozó szolgálatot. Sokoldalú egyéniséget, nagy munkabírást nyugdíjas éveiben is a köz életében hasznosította. 1958—67. között a makói járási-városi Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke, illetve alelnöke volt. A munkásországnak 1974. január 15-én bekövetkezett haláláig aktív tagja volt. Az út, amit 74 év alatt végigjárt, ma élők többsége számára már történelem. Szűcs Imre élete a magyar munkásmozgalmak legvirágosabb társadalmi-politikai változása — harcai — között telt el. Méltón edesapja emlékéhez, példamutató társadalmi felelősségérzettel, kommunista helytállással élt. Reá emlékezve — ma. 80. születésnapján, délelőtt 10 órakor — harcostársai, az utókor tisztelete és megbecsülése jeléül megkoszorúzzák sírját a makói úvárosi református temetőben.

Fodor László

Gödi találkozók

Ötvenöt évvel ezelőtt, 1924 augusztusának elején tartották az első munkásmozgalmi találkozót a gödi Fészekben. Mint minden évben, idén is változatos program köszönti az évfordulót.

Augusztus 4-én, szombaton 18 órakor a gödi Munkáscsaládok az ünnepi műsort a helyi József Attila Művelődési Házban, majd 19.30-kor úttörők, KISZ-esek és veteránok találkozója színhelye lesz a gödi úttörőtábor. Augusztus 5-én, vasárnap 9.30-kor ünnepélyesen megkoszorúzzák a 2-es számú főútvonal szomszédságában található munkásmozgalmi emlékművet.